

ДОРОЦЬКИЙ Михайло (псевд. і крипт.: Олег Віщий, о. М. Д.; 24. 09. 1881, с. Улюч побл. м. Сянок, нині Польща — 15. 06. 1953, с. Потелич Нестеров., нині Жовків. р-ну Львів. обл.) — церковний і громадський діяч, публіцист. Прадід [Т. Дороцького](#). Закін. теол. факультет Львів. університету (1906). Висвяч. на

священника УГКЦ. Відтоді служив парохом (1927–41 і 1945–53 — у с. Потелич); був Мушинським, Белзьким і Равським деканом Перемишл. єпархії, радником єпископ. консисторії. Послідовник ідей М. Шашкевича; засн. осередків товариства «Просвіта», Марій. дружини. 1919 за патріот. діяльність ув'язн. польс. владою у таборі в Домб'є. Ініціював утворення філії Цеблів. жін. монастиря св. Йосифа у с. Потелич (1929), при якій діяв дитсадок. Член Богослов. наук. товариства. Публікував поезію і прозу у часописах «Укр. голос» і «Місіонар»; видав окремі книги, зокрема «Молебен до пресвятої тайни євхаристії» (1911), «Віночок молебнів» (1917), «Ювілейна читанка про святих Кирила і Методія» (1928), «Пісні до українських святих», «Сім терпінь Божої Матері» (1932), «Садочок українських католицьких святих. 988–1938. Ювілейна читанка», «Хресна дорога», «Свята година». Перекладав українською мовою літург. твори. Співпрацював з *І. Огієнком* та *М. Волошиним*.

Рекомендована література

1. Мاستикаш М. Душпастир. Просвітитель. Страдалець // Поклик сумління. 1996. № 12.

[Б. М. Жеплинський](#)

Бібліографічний опис:

Дороцький Михайло / Б. М. Жеплинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21013>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).